

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

KETVIRTADIENIS – THURSDAY, SEPTEMBER – RUGSĖJO 11, 28 2014 • Vol. CV Nr. 107 Kaina 1.50 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 09-10-14

Tarptautinio gyvybės mokslų forumo „Life Sciences Baltics 2014“ dalyviai spaudos konferencijoje. Martyno Ambrazo nuotr.

Gyvybės mokslų forume Vilniuje – Nobelio premijos laureatas

Rugsėjo 10 dieną Vilniuje prasidėjusiame didžiausiame Baltijos šalių gyvybės mokslų forume „Life Sciences Baltic 2014“ paskaitą skaitys ir Nobelio premijos laureatas, amerikiečių biochemikas Karry B. Mullis, šią premiją pelnęs už dabar laboratorijose plačiai naudojamą būdą, padedantį lengvai kopijuoti ir dauginti DNR segmentus. Renginyje susitiks aukščiausio lygio vadovai, mokslininkai ir investuotojai iš viso pasaulio, kuriems aktualios naujausios medicinos, farmacijos ir kitų sveikatos mokslų sričių technologijos, bendradarbiavimo bei verslo plėtros galimybės.

„Life Sciences Baltics 2014“ forumo organizatoriai ypač džiaugiasi, jog dalyvaujant tarptautinėse parodose bei Lietuvos ambasados Japonijoje pastangomis pavyko pradėti bendradarbiavimą su Japonijos bioindustrijos atstovais. Šiomet konferencijoje pranešimus skaitys Ja-

ponijos ekonomikos ministerijos, Biopramonės departamento vadovas Yoshihide Esaki bei Japonijos mokslo skatinimo bendruomenės vykdomasis direktorius prof. Makoto Asashima.

Pasak Lietuvos ambasadoriaus Japonijoje Egidijaus Meilūno, tai, kad konferencijoje „Life Sciences Baltics 2014“ dalyvauja aukšto lygio mokslo ir vyriausybinių institucijų atstovų delegacija iš Japonijos, parodo, jog Lietuvos pasiekimai gyvybės mokslų srityje yra gerai žinomi ir vertinami pasauliniu mastu.

„Aukšto rango asmenų dėmesys Lietuvoje vykstančiam forumui – tai įrodymas, kad mūsų šalies gyvybės mokslų ir verslo sektoriuje glūdi didžiulis potencialas. Tai patvirtina ir renginio dalyvių skaičius – šiemet forume sulaukta daugiau kaip 1 000 dalyvių iš 40 skirtingų šalių“, – sakė ūkio ministras Evaldas Gustas. – 2 psl.

Konferenciją „Profesionalų kelias“ apžvelgiant – 5 psl.

Chorvedžių seminaras Dainavoje – 7 psl.

DRAUGAS

Mano laikraštis nuolatinis, patikimas, mus rišantis.

Pasirodys nauja V. Adamkaus dienoraščių knyga

„Pareigos, kurios nesibaigia. Prezidento dienoraščiai“ – taip vadinasi kitų metų pradžioje pasirodysianti Prezidento Valdo Adamkaus dienoraščių ir atsiminimų knyga, kurioje pasakojama apie pastarųjų penkerių metų Lietuvos politinio ir visuomeninio gyvenimo įvykius. Knyga planuojama pristatyti kitų metų Vilniaus knygų mugės metu.

Pasak knygos bendraautoriaus, žurnalisto Valdo Bartasevičiaus, nors naujasis leidinys daugiausiai paremtas Prezidento dienoraščiais, čia taip pat galima atrasto jo samprotavimų ir apmąstymų ne tik apie nūdienos aktualijas, bet ir apie politiko likimą bei žmogaus gyvenimą. – 3 psl.

Spaudos konferencijoje leidykla „Tyto alba“ pristatė savo naujienas. Martyno Ambrazo (ELTA) nuotr.

Jei nori pailginti gyvenimą, trumpinki valgymą – Anonimas

Apie desertinius ledus Lietuvoje

Gundantis Perkausko konditerijos gaminių skelbimas spaudoje

Perkausko cukrainės Laisvės alėjoje fasadas. 1917 m. nuotrauka

Nuotraukos iš R. M. Lapo archyvo

Praskaičius Raimundo Lapo įdomų straipsnį „Kiek ledų reikia iki visiškos laimės“ („Draugas“, 2014 m. liepos 22 d.) ir dar raginantį papildyti savais atsiminimais, galiu patvirtinti, kad mano vaikiškam pasauly ledai užėmė gana svarbią vietą, apie kuriuos atsiminimai mane atlydėjo net iki šių laikų.

Augau Kaune. Prisimenu, būdavo didelė šventė, jei mama nuvedavo mane ir brolių valgyti ledų į „Konrado“ kavinę. Taigi, vieną šiltą pavasario dieną, mano brolis ėlėkė į mano kambarį šaukdamas greičiau rengtis, nes mama „veda“ mus pas Konradą ledų valgyti. Viskas būtų buvę gerai, jei ant kulno nebūčiau turėjęs pritrintos pūslės ir vos su šliurėmis galėjau po kambarius pavaikščioti. Tačiau pagunda valgyti ledus buvo didesnė negu skaudanti koja, tad šiaip taip įkišus koją į batą, nušlubavau pas Konradą. Laimei, gyvenom netoli. Jau įeinant į „Konrado“ kavinę, pasitikdavo lange stovintis šokoladinis žmogiukas. Įėjus į vidų matėsi po stiklu išrikiuoti, gražiai išpuosti tortai, pyragaičiai ir kiti skanumynai, dvelkė malonus kavos, šokolado, romo kvapas, kas prisidėjo prie malonios aplinkos. O kad čia buvo Kauno elito susėjimo vieta, tuo laiku man mažiausiai rūpėjo. Juk atėjom valgyti ledų!

Dar prisimenu, kad Laisvės alėjos ir Maironio gatvės kampe buvo visai nebloga Parkausko (vėliau „Monikos“) kavinė, bet ten valgyti ledų neteko.

Kiek vėliau atsirado „Gelateria Italiana“ – visų labai mėgiami itališki ledai. Nuostabą kėlė didelis, beveik egzotiškas pasirinkimas. Ten galėjai gauti beįprastų vanilijos ledų, dar ir šokoladinius, riešutinius, kavos, kelių rūšių uogų ir mano mėgiamų „Malaga“ – romo skonio ledų su razinomis. Mano mama mėgo citrininius. Pati patalpa, su pakopa, buvo gana pakili. Tai buvo gal vienintelė tikra ledainė Kaune.

Pastačius Laisvės alėjos ir Daukanto gatvės kampe „Pienocentro“ rūmus, atsirado vietos ir už-

kandinei. Orui atšilus, ypač buvo mėgiamas vadinamasis „sodelis“. Ten galėjai gauti ne vien rauginto pieno su bulvėmis, kefyro, šaltibarščių ir kitų pieniškų valgių, bet ir skanių vanilijos ledų.

Eidama Laisvės alėja iš gimnazijos, dar matydavau vežimėlius su pardavinėjamais ledais. Stebėdavau, kaip prekiautojas paduodavo ledus tarp vaflių. Turėjau didelę pagundą jų paragauti. Deja, man buvo griežtai uždrausta juos iš nežinomų gamintojų pirkti.

Su Vilniaus ledais man teko susipažinti jau būnant studente. Gerai prisimenu brolių Štralių tris kavines: „Žaliąjį Štralių“, maždaug ties viduriu Gedimino pr., prie „Bristolio“ viešbučio (karo metu, 1944 m. subombarduotas), kur visur vyravo žalia spalva; „Raudonąjį Štralių“, Gedimino pr. ir Totorių gatvės kampe (buvo pats prašmatniausias) ir „Baltąjį Štralių“, Pilies gatvė (dabar – Signatarų namai), kur dažnai su draugėmis eidamos iš universiteto užsukdavom.

Iš tų laikų dar prisimenu Rudnickio kavinę prieš Katedrą, bet ar ten galima buvo gauti ledų, neteko patirti.

Turiu pastebėti, kad ledai Lietuvoje buvo tik sezoninis skanumynas. Niekam neatėjo į galvą juos žiemos metu gaminti, taip kaip ir šaltibarščius. „Gelateria Italiana“ irgi žiemą užsidarydavo.

Dar norėčiau paminėti, kad ledai ypatingom progom būdavo gaminami ir dvaruose. Gerai prisimenu, kaip pas mus, tėvelio vardinių progą, per Jonines, būdavo braškių ledai, o mamos (Ona) – avietiniai, ir kaip aš, dar vaikas, su dideliu įdomumu ir lūkesčiu sekiau visą gamtinimo eigą. Kai kubiliuko rankeną buvo sunku pasukti, tai buvo ženklas, kad ledai pasiekė norimą tirštumą. Tada talpintuvo šonuose dar pridėdavo daugiau ledo ir saują druskos, ir jau nesukant, palikdavo keliom valandom dar labiau sustingti.

Kalbant apie dvaruose gaminamus ledus ir vaises, man prisiminė mamos seniai pasakotas nuotykiškas. Paprastai į tokias vaises, iš pagarbos dvasiniam luomui, būdavo kviečiami ir vietiniai kunigai. Taip nutiko, kad tuo laiku minėtas kunigas buvo kilęs iš kaimo ir dar litvomanas! Iškilmingi pietūs praėjo maloniai, kaip to galima buvo tikėtis iškilioj draugijoje. Saldžiam patiekalui, su pasididžiavimu, buvo išnešiojami ledai. Minėtas kunigas, paragavęs to skanėsto, suprunkštė ir lenkiškai sušuko: „Jaka zymna kaša!“ (Kokia šalta košė!). Sėdintieji prie stalo dėl tokio būriško elgesio neteko žado ir buvo visai prirenkti. Taigi – tikslas pasiektas! Įtariu, kad tai galėjo būti kun. Strazdelis (Strazdas) ir tikriausiai dvaruose buvo anksčiau valgęs ledų, bet negalėjo praleisti progos dvarininkus sukrestti. Atrodė, šis skandalas pasiekė net mano mamos gadyne. Taigi – kalti ledai!

Sovietų okupacijos laikais, trumpam viešint Vilniuj, irgi teko valgyti ledus ir bent tame restorane, į kurį mane nusivedė giminės, pasirinkimo nebuvo – tik vaniliniai. Jie buvo liesi, vandeningi ir be skonio (gal „be kiaušinio“?). Man irgi tvirtino, kad geriausi ledai yra Leningrade. Pagalvojau, kad gal jie yra gaminami pagal seną, priešrevoliucinį receptą. Atrodo, kad net geriems komunistams „buržujų“ ledai buvo priimtini. Ir kas gi gali tokiam skanėstui atsispirti? Taigi – tegyvuoja ledai!

Rita Bagdonienė
Southbury, CT

P.S. Tikimės, kad 1918 m. Lietuvos nepriklausomybės akto signataro Jono Vileišio dukros Ritos Vileišytės-Bagdonienės laiškas-atiminimai paskatins ir kitus skaitytojus papasakoti mums ką nors įdomaus – nebūtinai apie ledus!
– Redakcija

Laiškų ir nuomonių kalbos
stiliaus redakcija netaiso

V. Adamkaus dienoraščių knyga

Atkelta iš 1 psl.

„Dienoraščiai aprėpia paskutinius 5 metus, kai V. Adamkus jau neina prezidento pareigų, tačiau įrašytuose pokalbiuose Prezidentas kalbėjo apie visą savo gyvenimą, apie savo politinę patirtį, apie dvi prezidento kadencijas. Knygoje yra ir platesnių apibendrinimų apie politikos likimą, žmogaus gyvenimą. Ji yra visiškai atvira, Prezidentas V. Adamkus, artėjantis prie 88 metų, jau gali drąsiai apibendrinti savo gyvenimą, nesidairydamas, kas ką pagalvos, kas ką pasakys, todėl atvirumo tikrai yra pakankamai“, – sako knygos bendraautorius V. Bartasevičius.

Anot jo, net ir baigęs eiti prezidento

pareigas, V. Adamkus išliko aktyvus, visuomet buvo visuomenės ir politinio gyvenimo sukuryje, daug keliavo.

V. Adamkaus knyga „Paskutinė kadencija“, pasirodžiusi 2011-aisiais ir atskleidusi daug iki tol neiškilusių politinio šalies gyvenimo detalių, sulaukė itin didelio visuomenės dėmesio. Generalinė prokuratūra dėl jos kreipėsi į Valstybės saugumo departamentą su prašymu išsiaiškinti, ar Prezidentas neatskleidė valstybės paslapties. Su buvusiu prezidentu dėl knygoje minimų faktų bylinėjosi ir „darbietė“ Dangutė Mikutienė.

ELTA

Californijoje automobilio avarijoje žuvo du lietuviai

Šeštadienį, rugsėjo 6 dieną, 10:30 val. v. Palm Springs mieste, Californijoje įvyko automobilio avarija. Žuvo du vyrai. Pirmadienį, rugsėjo 8 dieną, buvo pranešta, kad žuvusieji – tai 23 metų vairuotojas Vilius Pečiukevičius ir 38 metų keleivis Darius Borvainas. Abu vyrai buvo Los Angeles miesto gyventojai (Vilius Pečiukevičius gyveno Los Angeles rajone Winnetka). Vyksta tyrimas, bet viena iš avarijos priežasčių – viršytas greitis. Kiek galima nustatyti, žuvusiųjų automobilis, sidabrinės spalvos 1999 metų Mercedes Benz, važiuavo rytų kryptimi Racquet Club Drive, peršoko kelio vidurį ir atsitrenkė į medį. Abu vyrai buvo paskelbti žuvusiais avarijos vietoje. Apie tai pranešė Palm Springs laikraštis *The Desert Sun*. Palm Springs miestas yra apie 100 mylių į rytus nuo Los Angeles.

„Draugo“ info

RYTYS

Rytys – rytinis, iš rytų pučiantis vėjas. Puslapis „Rytys“ pristato JAV lietuvių naujienas iš rytų pakrantės valstijų.

Redaktorė Vaida Lowell • El. paštas: draugas.east.coast@gmail.com

Šimtiosios Lietuvių dienos jau buvo išsamiai aprašytos „Drauge“ rugpjūčio 28 d. laidoje (R. Juškaitė-Švobienė, „Frackville, Pennsylvania, atšventėme Lietuvių dienų šimtmečio festivalį“). Šiandien savo įspūdziais dalinasi studentė iš Lietuvos, kuri taip pat apsilankė festivalyje, stebėjo programą ir pakalbino keletą dalyvių.

Šimtasias Lietuvių dienų festivalis alsavo pagarbą savo šaknims

RŪTA ANDRIUŠKEVIČIŪTĖ

Rugpjūčio 16–17 d., Schuylkill prekybos centre, Frackville (Pensilvanijos valstija) šurmuliavo jau šimtoji etninė Lietuvių dienų šventė Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Šventės metu vyko lietuviško paveldo paroda, kur buvo galima susipažinti su Lietuvos kuniškaišiais, lietuviškomis šventėmis bei jų papročiais, žymiaisiais lietuvių sportininkais ar net stebėti, kaip buvo verpiami siūlai. Abi dienas prekiauta įvairiais lietuviškais meno bei juvelyriniais dirbiniais su gintaru. Tai puikiai atspindėjo ir šių metų šventės temą: „Gintaras – Baltijos auksas“. Šventėje taip pat buvo galima skanauti lietuviškų patiekalų: bulvių plokštainio, balandėlių, dešrų su kopūstais bei kitų gardumynų.

Prisiminė tradicijas

Renginio aplinka buvo itin šventiška, o žmonių veiduose neblėso nuširdi šypsena. Tiek šventės dalyviams, tiek organizatoriams ar prekeiviams Lietuvių dienų festivalis reiškia dau-

Kiekvienas norintis galėjo daugiau sužinoti apie siūlų verpimą tikru senovišku verpimo rateliu bei savo rankomis paliesti išaustą siūlą.

Elaine Luschas velykiniai margučiai traukė praeivių akis spalvomis bei įstabiais raizniniais.

giau nei paprastas renginys. Jis primena jų gimtąsias, senąsias tradicijas, suteikia galimybę saugoti bei puoselėti lietuviškumą ar prisidėti prie lietuvių menininkų bei amatininkų paramos.

Viena šventės prekeivių – lietuvių, gyvenanti Ashburn, Virginia valstijoje, Indrė Martinson šventėje prekiaavo Lietuvoje pagamintais dirbiniais. Indrė teigė, kad jos dalyvavimas šventėje yra būdas paremti kūrybingus ir darbščius Lietuvoje gyvenančius žmones, kuriems tiesiog trūksta rinkos. „[Lietuvių dienas atvažiuojame kaip į kultūrinį renginį, norėdami paremti lietuviškas tradicijas Amerikoje. Atvažiuojame čia su šeima jau trečius metus. Mums patinka Frackville, patinka istorija. Kaskart atvykę daug ką atrandame, sužinome. Pavyzdžiui tai, kad bažnyčioje žmonės gieda giesmes lietuviškai ... nemokėdami kalbos. Taip jie tęsia tradicijas patys jau nemokėdami lietuviškai“. Paklausta, ar savo šeimoje puoselėja lietuvių, Indrė teigia, kad tai daranti tiek, kiek gali. Nors ir turinti amerikietį vyrą, dukrą Indrę leidžia į lietuvišką mokyklą. Dalyvavimas Lietuvių dienų šventėje, anot Indrės, taip pat vienas būdų palaikyti lietuvių savo šeimoje.

Margučiai sulaukė daug dėmesio

Elaine Luschas, šventėje pristatiusi savo gamintus velykinius margučius, yra trečios kartos lietuvi. Elaine seneliai atvyko į Jungtines Amerikos Valstijas iš Lietuvos ir čia susipažino. Jos senelis dirbo anglies kasyklose, kaip ir didžioji dauguma anuomet atvykusių lietuvių. Moteris pasakoja, kad jos šeima visada šventusi Lietuvių dienas. Paklausta apie velykinius margučius, kuriais prekiaavo šventėje, Elaine teigia, kad visada jais domėjosi ir kolekcionavo būdama maža, tačiau apie 1999-uosius metus pati išmoko kiaušinių raizymo meno. To išmokė ir savo dukras. Moteris apie savo gimtąsias šaknis bei lietuviškas kiaušinių marginimo tradicijas pasakojo su meile bei šypsena veide, parodydama, kiek daug jai visa tai reiškia.

Lietuvių dienas švenčia ir penktoji karta

Kita trečios kartos lietuvi Lyn (Lina) Cox, koncertavusi su savo įkurta grupe „Varpelis“, Frackville Lietuvių dienose dalyvauja jau apie 20 metų. Lyn pasakoja užaugusi Port Richmond dalyje, PA, tarp lietuvių ir pradėjusi groti akordeonu būdama septynerių metų. Nuo to laiko jos veikla visada buvo susijusi su muzika. Lietuvių dienose iš pradžių Lyn koncertuodavo viena, tačiau vėliau prisi-

Šių metų šventės tema „Gintaras – Baltijos auksas“ atspindėjo papuošalai su gintaru. R. Andriuškevičiūtės nuotraukos

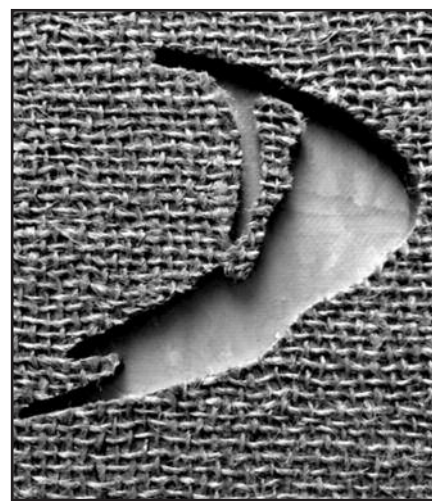
dėjo kiti lietuviai šokėjai bei muzikantai iš Philadelphijos. Moteris teigia, kad jai visada be galo malonu sugrįžti į Frackville Lietuvių dienų festivalį ir būti su lietuvių bendruomene. Lyn sako, kad jų šeima vis dar yra lietuvių šeima. Netgi jos anūakai Tomas ir Erik su grupe „Varpelis“ grojo šimtosiose Lietuvių dienose. Anot Lyn, penktoji lietuvių karta taip pat ruošiasi Lietuvių dienų šventei bei ją myli.

Lietuvių dienos buvo pradėtos švęsti 1914 metais Lakewood parke. Anuomet tai buvo piknikas, sutraukdavęs tūkstančius žmonių, o vėliau užsidarius parkui, renginys pakeitė keletą vietų, kol galiausiai apsisosto Schuylkill prekybos centre, o jo trukmė pratęsta iki dviejų dienų.

Naujosios Anglijos apygardos lietuviai susitiko saloje

REGINA BALČAITIENĖ

Rugpjūčio 30 d. popietę neįprastoje vietoje, Nantucket salos (Massachusetts valstija) paplūdimyje įvyko JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) Naujosios Anglijos apygardos susirinkimas.

Donata Vita sukūrė meno raizinį: drobė-medis „Nantucket“.

Susirinkime dalyvavo aštuonios jaunos merginos, moterys, mamos, kurios nustebino savo žingeidumu, aktyvumu ir neapsakomu noru įsitraukti į lietuvišką veiklą iš-eivijoje, ypač auklėjant ir mokant jaunąją kartą.

Jauna, energinga, profesionali pedagogė, apylinkės pirmininkė Ingutė Puodžiukynienė suorganizavo šį susirinkimą nekantraudama kuo greičiau aptarti klausimus, aktualius naujai įsikūrusiai LB apylinkei. Primename, jog nauja LB apylinkė Nantucket saloje įsikūrė šių metų pavasarį ir buvo patvirtinta Krašto valdybos posėdyje balandžio 11 d.

Šiame susirinkime dalyvavo Nantucket apylinkės pirmininkės pavaduotoja – Donata Vita, Laura Palaimaitė-Pašys, Silvija Purlytė, Naujosios Anglijos apygardos pirmininkė Regina Balčaitienė, Nantucket apylinkės pirmininkė Ingutė Puodžiukynienė, Kristina Ralkova, Jūratė Žilytė su sūneliu ir Vilma Vaidoklis su dukryte. Didžiausias dabartinis rūpestis

Šiaurės Amerikos ateitininkų konferencija „Profesionalų kelias“ JAV sostinėje surengta naujo pobūdžio konferencija

Ramunė Kubiliūtė ir Andrytė Siliūnaitė

Pirma naujo pobūdžio ateitininkų rengiama konferencija „Profesionalų kelias“ buvo surengta rugpjūčio 15–17 d. Washington, DC, Marriott Renaissance viešbutyje. Pasak Ateitininkų valdybos pirmininkės Rasos Kasniūnienės, pagaliau išsipildė svajonė ateitininkams surengti konferenciją JAV Rytų pakrastyje, kur ateitininkai pastaruoju metu lyg mažiau buvo veiklūs. Ši konferencija kai kuriais atžvilgiais buvo panaši į anksčiau vykusius Lietuvių Mokslo ir kūrybos simpoziumus, kurių rengėjai siekdavo sukviesti įvairių sričių specialistus ir žinovus, suteikti jiems progą pasidalyti naujausiomis žiniomis. Ji buvo panaši ir į „TedTalks“ – kasmet Californijoje (o dabar ir po visą pasaulį) vykstančią konferenciją, į kurią skaityti pranešimus yra kviečiami iškiliausio pasaulio veikėjai. „TedTalks“ ruošėjų šūkis – „Idėjos, kurias verta skleisti“. Tokia buvo ir ši ateitininkų konferencija, kūrybingai pavadinta „ŠAAKalbos“. Įvairiose profesijose pasižymėję lietuviai dalijosi savo sukauptomis žiniomis, aistromis bei patarimais. Daugeliui dalyvių ši patirtis buvo nauja ir itin įdomi, o buvęs Ateitininkų federacijos vadovas Juozas Polikaitis net pavadino Šiaurės Amerikos ateitininkų konferenciją „avangardiška“.

Mintį surengti konferenciją pasiūlė Šiaurės Amerikos ateitininkų valdybos (ŠAAV) pirmininkė Rasa Kasniūnienė, o ruošos komitete dirbo Algis Kasniūnas, Lionė Kazlauskienė, Stasys Kuliavas, Gytis Mikulionis, Audrius Rušėnas, Lina Žliobienė bei pakviesti talkininkai. Washington, DC apylinkėje gyvenantys ateitininkai ne tik dalyvavo konferencijoje, bet ir aktyviai padėjo jai ruošti. Klausytis 12 kalbėtojų sugužėjo arti 100 įvairaus amžiaus asmenų iš JAV bei Kanados ir keli svečiai iš Lietuvos.

Prieškonferencinė sesija

Rugpjūčio 15 d., penktadienį, prieš prasidedant kalbų virtinei, Gytis Mikulionis vedė praktinį pokalbį apie tai, kas yra geras vadovas ir kaip tas savybes išsiugdyti savyje. G. Mikulionis pastebėjo, kad gali būti, jog vadovas pats nesijaučia esąs vertas atlikti jam patikėtą užduotį, tačiau Dievas šiuos da-

Pranešimų klausėsi įvairių kartų atstovai.

Vidos Kuprytės nuotrauka

lykus mato kitaip. Jis kviečia tarnauti. Vadovo siekis – priimant sąmoningus sprendimus, geriau aptarnauti kitus, nedidinti savo asmeninės galios. Geras vadovas skatina bendradarbiavimą, pasitikėjimą, užjaučia kitą asmenį.

G. Mikulionis siūlė prieš priimant vadovavimo pareigas užduoti sau kelis klausimus: Kas sudaro tą bendruomenę, kuriai vadovauji? Kaip geriausia kalbėti su tais asmenimis? Kodėl vadovauji? Koks grupės tikslas, ir ko tu sieki kaip vadovas?

Šioje sesijoje dalyvavo nemažai studentų. Praktinių užsiėmimų bei diskusijų metu jie pateikė pavyzdžių, kokie buvo jų sutikti išimtiniai vadovai, o konferencijos eiga atskleidė, kad ŠAA kalbėtojai turi geriausius vadovo bruožus.

Konferencijoje – kalbų įvairovė!

ŠAAKalbos prasidėjo rugpjūčio 15 d. po pietų. Kalbėtojus pristatė Stasys Kuliavas. Trumpose 15–20 minučių kalbose pranešėjai pasakojo apie savo darbus, projektus ir apie tai, kas juos uždega dirbti. Kalbos buvo labai įvairios, tad kiekvienas klausytojas galėjo pasirinkti tai, kas jam pačiam įdomu. Kai kam įdomu buvo pasiklausyti Pasaulio banko (World Bank) vyresniojo finansų sekretoriaus specialisto Mariaus Vismanto paaškinimo apie pasaulio centrinių bankų vaidmenį ir artėjantį euro įvedimą

Lietuvoje. Kitiems patiko Andriaus Anužio pasakojimas apie tai, kaip vienoje Detroito mokyklų sėkmingai vykdoma švietimo reforma. Pasigėrėjimą sukėlė suvokimas, kad didelės įtakos mokinių pažangai turi krikščioniškas, sistemingas pedagoginis darbas. Ne vieną nustebino mokslų daktaro Tado Kaspučio išsigilinimas į nanotechnologijos „plonybes“ ar dr. Edžio Razmos pastabas apie kūrybai ir protavimui palankiausias miego stadijas. Tomas Jonaitis priminė, kad sveikata yra turtas. Mons. Rolandas Makrickas išsamiai paaškino apie unikalią pasaulyje Šventojo Sosto misiją, jos istoriją ir principus – pagarbą pagrindinėms žmogaus teisėms, taiką ir dialogą.

Kai kuriose pranešimuose temos kartojosi. Taddes Korris pasidalijo savo meile muzikai kaip profesijai (nors iššūkių – nemažai) ir įsitikinimu pozityvia klasikinės muzikos įtaka. Muzikos svarbą minėjo ir Andrius Anužis, Detroito mokyklų tinkle, kur jis dirba „Partner Program“ direktoriumi, vaikai yra mokomi groti muzikiniai instrumentais ir dainuoti. Tadas Kasputis, muzikos mokytojas sūnus, juokavo, kad jis pats beveik tapo muziku, bet susidomėjo nanotechnologijos tyrimais, apgynė doktoratą ir sėkmingai dirba šioje srityje. O Taddes Korris sakė, kad jis pradėjo inžinerijos studijas, bet vėliau pasirinko muzikanto profesiją (klasikinė muzika – jo aistra).

Nukelta į 15 psl.

Susirinkime dalyvavo (iš k.): Nantucket apylinkės pirmininkės pavaduotoja Donata Vita, Laura Palaimaitė-Pasys, Silvija Purlytė, Naujosios Anglijos apygardos pirmininkė Regina Balčaitienė, Nantucket apylinkės pirmininkė Ingutė Puodžiukynienė, Kristina Ralkova, Jūratė Žilytė su sūneliu ir Vilma Vaidoklis su dukryte.

Nantucket lietuviai nekantrauja aktyviai įsitraukti į lietuvišką veiklą išeivijoje (iš k.): Greta ir Dominykas Pašiai; Deimis, Donata ir Saulius Vitai, Julius Pašys, Rimantas ir Ingute Puodžiukynai.

yra surasti patalpas planuojamai šeštadienei lituanistinei mokyklai. Numatyta kreiptis į muzikos mokyklos, bibliotekos, bažnyčios administracijas su prašymais dėl galimų patalpų šeštadieniais.

Nantucket salos Lietuvių Bendruomenės istorija dar trumpa – per 20 metų. Atvykę jaunos šeimos energingai rūpinasi naujos kartos ateitimi. Šiandien saloje auga 25 įvairaus amžiaus vaikai. Tikimės, jog ateityje turėsime dar didesnę būrį mažylių.

Nuoširdžiai dėkojame apylinkės pirmininkei Ingutei ir jos vyrui Rimantui už priėmimą. Taip pat ypatingą ačiū tariame Donatai ir Sauliui Vitams, pavaišinusiais skaniais kepsniais savo naujuose na-

Nantucket sala lepina puikiais vaizdais ir paplūdimiais.

muose ir pasidalinusias žemiškais išpūdziais. Nuoširdus ačiū Donatai Vitai už jos meno raižinį: drobė-medis „Nantucket“.

O štai rugsėjo 13 d. kviečiame atvykti į Bostono lietuviškosios šeštadieninės mokyklos (BLŠM) mokslo metų atidarymą ir tuo pačiu Nantucket salos lituanistinės mokyklos skyriaus atidarymą prie BLŠM. Visiems tėveliams ir vaikams linkime sėkmingų naujųjų mokslo metų!

Dr. Regina Balčaitienė – Naujosios Anglijos apygardos pirmininkė

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė Petry • 8830 Magnolia Court • Orland Park, IL 60462 • El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

2014 m. kelionė dviračiais į Rako stovyklą:

„Tour de Rakas“ - 4

le – abu dideli dviračių žygių entuziastai.

Paskutinis „raketos kuro“ kiekis ir paskutinis devynių mylių „galiukas“ iki stovyklos. Conrad keliu teko keliauti apie tris mylias, bet žemėlapyje nebuvo pažymėta, kad paskutinė mylia – negrįsto kelio (gravel road). Tik keturi dviratininkai nugalėjo šią kelio atkarpą nenulipė nuo dviračių. Po Conrad kelio laukė Custer kelias su penkiais kalneliais, kol pagaliau pasiekėme Hawley Road. Pasukus į vakarus, link Hawley gatvės, iki Rako stovyklavietės liko tik mylia. Stovyklos vartus pasiekėme pirmą valandą popiet.

2014 m. „Tour de Rakas“ baigta. Tie, kurie žygi pradėjo Lemonte, iš viso nukeliavo apie 333 mylias (sudegindami apie 16 000 kalorijų), o tie, kurie prisijungė New Buffalo, apie 238 mylias (apie 11 000 kalorijų). Visi įveikė pasirinktą trasą (išskiriant sesė Dalią, kuri prisijungė tik vienai dienai). Sprogo devynios padangos. Nuo dviračių nuvirto/nukrito septyni dviratininkai. Niekas smarkiai nesusižeidė. Smagu.

Ačiū broliui Vyteniui Lietuvninkui už žygio organizavimą ir vadovavimą, palydovams Juozui Kapčinskui ir Harvey Levin – už lydėjimą ir visokeriopą pagalbą.

„Vive La Lituanie“!

Rašė: „Bro D“
Donatas Ramanauskas

Ketvirtoji diena, liepos 19 d.

Lake Michigan Camp, Pentwater, MI-Rako stovykla,
Custer, MI; apie 37 mylios.

Atrodo, kad visi pradėjo pabusti penktą valandą ryto. Ir prie rytinės tvarkos visi priprato. Nebereikėjo nei duoti komandų, nei specialių prašymų susitvarkyti ir pakrauti sunkvežimį. Pusryčiai – „smorgasborg“ – visi maisto likučiai. Baigėme „HodgePodge“ spurgas, „Great Traverse pies“ bei kitus skanumynus. Niekas neliko alkanas nei šiandien, nei per visas kelionės dienas. Lake Michigan pastovyklą apleidome 8:30 val. r.

Nuvažiavę penkias mylias atsiradome pačiame Pentwater miestelyje ir sustojome padaryti grupės nuotraukos.

Pravažiavę miestelį keliavome toliau link Bass Lake. Nors kelias palei ežerą vingiuotas ir truputį kalnuotas, kelias į stovyklą dviratininkams labiau tinkamas negu greitkelis. Bass Lake yra labai gražus ežeras, apsuptas miškų, namukų ir vasarnamių. Pravažiavę Bass Lake netrukus atsiradome prie Lu-

dington Pumped Storage Power Plant.

Sustojome tam, kad brolis Vytenis galėtų paaiškinti, kaip šis vandens rezervuaras yra naudojamas teikti apylinkei elektros energiją. Po to, prieš atsirandant stovykloje, kelionės vedėjai nutarė į dienvakarę įtraukti dar vieną staigmeną – nukeliauti iki Scottville miestelio, į „Pizza Barn“ (anksčiau vadintas „Dairy Barn“) paskutinį sykį kelionės metu pasivašinti ledais. (Kiti siūlė važiuoti į „House of Flavors“ ledų parduotuvę, Ludington, MI, mieste, bet nusprendėme, kad per toli sukti iš kelio, nes būtume per vėlai atvykę į stovyklą.) Mus čia ištikio dar viena nenumatyta kliūtis – privažiavę Chauvez ir Stiles kelių sankryžą pamatėme iškabą: „Road Closed-Bridge Out at Swan Creek“. Vis dėlto spaudėme pirmyn, nes žinojome, kad Swan Creek yra labai mažas upelis, ir blogiausiu atveju dviračius per upę perneštume. Bet nešti dviračių nereikėjo, nes tiltas jau buvo baigtas tvarkyti, tik kelias smėlėtas. Varėme dviračius toliau. Apie 11:30 val. r. pasiekėme „Pizza Barn“. Mus ten pasitiko Edis Leipus su žmona Gai-

dington Pumped Storage Power Plant.

Stovykla Rakas, Custer, MI.

„Pizza Barn“, Scottville, MI.

D. Ramanauskos nuotraukos

Prasideda „Sietuvos“ draugovės veikla

„Sietuvos“ draugovė naują veiklos sezoną pradės rugsėjo 18 d. 1 val. p. p. Sueiga vyks sesės Irenos Kirkuvienės svetinguose namuose.

„Sietuvos“ draugininkė sesė Vilija kartu su pagalbininkais yra suplanavusios įdomias sueigas, kuriomis paminėsime jubiliejinus mūsų veiklos metus. 2015 metais „Sietuvos“ draugovės sesės švęs 25-erių metų sidabrinę gyvavimo sukaktį.

Jums, mielos sesės sietuvietės, telieka tik dalyvauti ir pasidžiaugti mūsų kūrybiška veikla. Kviečiame į sueigą!

Vis budžiu ir Ad Meliorem!
sesė Vilija

Čikagą suvirpins daugiabalsė daina

Rugpjūčio 14–17 d. Dainavos stovykloje surengtas 2015 m. vasarą Čikagoje įvyksiančios X Šiaurės Amerikos lietuvių dainų šventės chorvedžių seminaras

JOLANTA URBIETIENĖ

Dar nespėjo išblėsti šių metų liepą Vilniuje nuskambėjusios Dainų šventės „Čia – mano namai“ įspūdžiai, o chorų vadovai jau gyvena ateinančios Dainų šventės, kitų metų liepos 3–5 dienomis įvyksiančios Čikagoje, nuotaikomis. Tiesa, pasirošimo pastarajai veikla jau gerokai įsibėgėjusi, ir repertuaro pristatymas chorų dirigentams – viena svarbiausių užduočių.

Dainų švenčių (anksčiau vadintų dar ir Dainų dienomis) istorija Lietuvoje siekia XX amžiaus pradžią, tačiau tuomet šventės nebuvo masiškos. 1904-aisiais, atgavus lietuvišką spaudą, „Dainos“ draugijos, vadovaujamos lietuvių muzikos patriarcho Juozo Naujalio, pasirodymas Kaune tapo nepaprastu įvykiu, o 1923 m. gruodį susirinkusi saujelė entuziastų nutaria jau kitų, 1924-ųjų, rugpjūtį Kaune surengti Dainos dieną, kuri pirmą kartą apimtų visą Lietuvą ir vieningan būrin sukviestų 108 užsiregistravusių chorus. Tame susiėjime dalyvavusio kultūros veikėjo muziko Juozo Žilevičiaus ir buvo iškelta mintis, „ar nereiktų steigti trumpalaikius chorvedžiams kursus tų chorų, kurie dalyvaus šventėje. Nes visgi reikia pripažinti, kad tokiam skaitlingam chorui [...] neprisirngus, jo nesuvienodinus bus labai sunku atlikti savo užduotis.“ (1954 m. „Muzikos žinios“, Nr. 3(148)). Tose pačiose „Muzikos žiniuose“ išspausdintame pasitarimo protokole išlikęs įrašas: „Nutarta: pripažinti reikalingu įsteigti trumpalaikius chorvedžiams kursus“.

Po daugelio dešimtmečių ir čia, kiptapus Atlanto, ėmusis dainų švenčių atgaivinimo, tokie chorų dirigentų kursai/seminarai tapo neatsiejama pasirengimo šventėms dalimi. Šiame chorvedžių susibūrimas Dainavos stovykloje – jau trečiasis. Anot VIII Šiaurės Amerikos lietuvių dainų šventės bei „Exultate“ choro (Cleveland, OH) meno vadovės Ritos Kliorienės, skeptikų pranašystės neišsipildė – Šiaurės Amerikos dainų šventės atgijo: „Pamačiusi būsimai šventei ir šiam suvažiavimui užsiregistravusiųjų sąrašą, nudžiugau, kad ne visus pažįstu! Reiškia, kad į šią veiklą įsijungia nauji, jauni žmonės, ratas plečiasi, kad mūsų pastangos nenuėjo veltui.“

Per porą įtempto darbo dienų su būsimosios dainų šventės repertuaru susipažino beveik septyniasdešimt JAV ir Kanados suaugusiųjų, jaunimo bei vaikų chorų vadovų ir choristų (beje, chorų vadovams buvo suteikta galimybė pristatyti ir diriguoti šventės bei Čikagos lietuvių meno ansamblio „Dainava“ meno vadovo Dariaus Polikaičio jiems parinktus kūrinius. Talentu visus stebino profesionalus akompaniatorius iš Clevelando William Shaffer, dažnai talkinantis „Exultate“ chorui ir, matyt, jau „perkandęs“ kai kuriuos lietuvių kalbos ypatumus, nes dažnai susigaudydavo, kur įstoti, dirigentui net pamiršus nurodymus išversti į anglų kalbą). Tradicija tapo į šiuos kursus pasikviesti įžymių amerikiečių muzikologų, dirigentų, su lietuvišiais chorvedžiais pasidalinančių savo patirtimi ir žiniomis. Šiame chorų vadovams laikysenos, judesio, kvėpavimo, kūrinio „atkodavimo“ subti-

Seminaro akimirka

Vyto Čuplinsko nuotraukos

lybes atskleidė College of DuPage muzikos profesorius Lee Kesselman. Stebėdamas dirigavimą bei dainavimą, konstruktyviomis pastabomis, tačiau nestokodamas ir sveiko humoro, jis padėjo chorvedžiams suvokti, kaip choristams ir klausytojams perduoti tai, ką savo kūriniu norėjo perteikti kompozitorius ir žodžių autorius. Juk, pasak Dariaus Polikaičio, „svarbu ne tik išmokyti repertuarą, jo išmokyti choristus, bet ir kūrinius suvokti, suprasti spalvų skirtumus“.

O spalvų būsimosios šventės kūriniuose – vaivorykštė. Kiekvienas ras, kas jo širdžiai miela ir brangu: nuo pamėgtų liaudies, giliausias sielos kerteles pasiekiančių dainų iki šiuolaikiniam jaunam žmogui artimos muzikos. Nepaprastai džiugu, kad čia, tarp mūsų, yra būrys talentingų žmonių – Darius Polikaitis, Kęstutis Daugirdas, Rita Kliorienė, Aleksandras Stankevičius – savo kūryba ar aranžuotėmis įsiliesiančių į kitų išsivijos bei Lietuvos kompozitorių gretas ir praturtinančių artėjančią šventę. Beje, pagal Rugilės Kazlauskaitės eiles Kęstučio sukurta „Dainuojanti revoliucija“ ne vienas iš užmaršties prikėlė praeitį, sujaukė jausmus ir netgi ašarą privertė nubraukti. Šventės režisieriaus Vyto Čuplinsko, talkinamo Dariaus Polikaičio bei kūrybinio komiteto nario Liudo Landsbergio, parengtas scenarijus, vizualūs efektai ir staigmenos, kuriais Vyta pasidalijo su seminaro dalyviais, neabejotinai

Į chorvedžių seminarą atvyko College of DuPage muzikos prof. Lee Kesselman

tuos jausmus tik sustiprins ir privers į Dainų šventes žvilgterėti jau visai kitaip.

Tačiau seminaro darbotvarkėje – ne tik kūrinių mokymasis ir šventės „virtuvės“ reikalų aptarimas. Tą savaitgalį visi galėjo susipažinti, pabendrauti, dalyvauti Žolinių Mišiose, vakaronėje pasižiūrėti ir pasiklausti Kęstučio Daugirdo, Kristinos Kliorytės ir Aleksandro Stankevičiaus surengtos programos, o paskutinį vakarą drauge prie laužo užtraukti smagią dainą (nebe iš šventės repertuaro!). Nedovantina būtų nepaminėti, jog seminaro rengėjai, nors ir įtemptą darbotvarkę sudėlioje, susirinkusiųjų badu tikrai nemarino – kad būtume sotūs ir atlaikytume nelengvą krūvį, keliskart per dieną kulniuodavome val-

gyklon, kur mūsų laukdavo Laimos Jarašienės (Denver, CO), Almos bei Pauliaus Jankų ir Daivos Lukaszewicz (visi trys – iš Detroit, MI) ruoštas maistas. Visą laiką jautėme ir nuolatinį ūkvedės Rusnės Kasputienės (Detroit, MI), šventės organizacinio komiteto pirmininko Kastyčio Giedraičio (Detroit, MI) rūpestį. Visiems jiems esame nuoširdžiai dėkingi.

Būsimosios šventės ruošoje žengtas labai svarbus žingsnis – pristatytas repertuaras. Tačiau laukia kiti didžiuliai darbai. Bus nepaprastai reikalinga kiekvieno, galėsiančio prie jų prisidėti, pagalba, kad būtų nutiestas tvirtas tiltas tarp dainininkų, dainos ir klausytojų. Susidomėjusieji daug naudingos informacijos ras tinklalapyje: dainusvente.org.

Dainavoje susibūrė būsimosios Šiaurės Amerikos lietuvių dainų šventės dalyviai

Lituanistikos tyrimo ir studijų centro naujienos

LORETA TIMUKIENĖ

Kaip ir daugelyje įstaigų, vasarą Lituanistikos tyrimo ir studijų centre (LTSC) jaučiasi atostogų nuotaika, tačiau ir vasarą darbai nesustoja, į Centrą užsuka svečiai, besidomintys mūsų tautos istorija, ieškantys archyvinės medžiagos apie savo šeimą, renkantis medžiagą moksliniam darbui ar norintys dovanoti mūsų įstaigai savo archyvus.

Vasaros pradžioje sulaukėme tolimų svečių – po savaitę trukusios kelionės automobiliu iš vakarinės pakrantės mus aplankė Mike Umbras su žmona Colette. Kodėl šie žmonės ryžosi tokiai ilgai kelionei? Pasirodo, Mike senelis – lietuvis, tad šis lietuviško kraujo turintis portlandietis ryžosi atvažiuoti į Čikagą, kad kuo daugiau sužinotų apie Lietuvą, jos istoriją. Tuo pačiu jis atvežė dovanų – senelio dokumentų, laiškų, nuotraukų, knygų. Mike ir Colette centre praleido visą pusdienį – jiems buvo įdomu viskas, kas susiję su Lietuva. Svečias taip susidomėjo savo protėvių šalies praeitimi, kultūra, kad nusprendė kitą vasarą su žmona skristi į Lietuvą. Mike nemoka lietuviškai – kad jam būtų lengviau bendrauti protėvių šalyje, atsiveikindami padovanojome anglų-lietuvių kalbų žodyną ir palinkėjome išmokti savo prosenelių kalbą.

Džiaugiamės, kad per vasarą atliktas nemažas darbas – sutvarkyti ir aprašyti JAV Lietuvių Bendruomenės archyvai, gauti iš ilgamečio aktyvaus Lietuvių Bendruomenės nario Algimanto Gečio ir kitų LB veikloje dalyvavusių organizacijos narių. Lėšų skyrė JAV LB, ateityje numatoma ši darba tęsti.

Ši vasara LTSC buvo gana dosni – gauta nemažai įvairių archyvinų dokumentų, leidinių, meno darbų ir plokštelių. Tačiau ypatingą vietą užima LTSC gautas Algimanto Kezio archyvas ir kolekcija, apie kuriuos jau buvo rašyta „Drauge“ š. m. rugpjūčio 14 d.

Baigėsi LTSC rengtas konkursas – LTSC „Facebook“ puslapio (<https://www.facebook.com/pages/Lithuanian-Research-and-Studies-Center/355571529353?Ref=hl>) lankytojai galėjo laimėti LTSC išleistas knygas (reikėjo atspėti, kokia Lietuvos bažnyčia nufotografuota LTSC fonduose turimose nuotraukose). LTSC archyvuose turime gausybę Lietuvos bažnyčių nuotraukų, kuriose galime matyti įvairių laikotarpių, skirtingos architektūros ir puošybos maldos namus. Nutarėme nupūsti laiko dulkes nuo šių nuotraukų ir du mėnesius jas skelbėme „Facebook“ puslapyje. Konkurso laimėjo Raimondas Kaminskas, gyvenantis Lietuvoje ir besidomintis Lietuvos istorija. Jam į Kauną nuvežėme ir įteikėme du LTSC leidinius – dr. Roberto Vito „Civil-Military Relations in Lithuania Under President Antanas Smetona 1926–1940“ ir Henriko Paulausko „Vytautas Petrušis – Lietuvos Respublikos ministras pirmininkas, finansų ministras, lito tėvas, Sibiro tremtinys, bolševikų sušaudytas“. Atsidėkodamas už dovaną Lituanistikos tyrimo ir studijų centrui konkurso laimėtojas padovanojo savo knygą „Prof. A. Voldemaro likimo kelias“ ir kartu su Vygaudu Moliu išleista leidinį „Vilijampolės metraš-

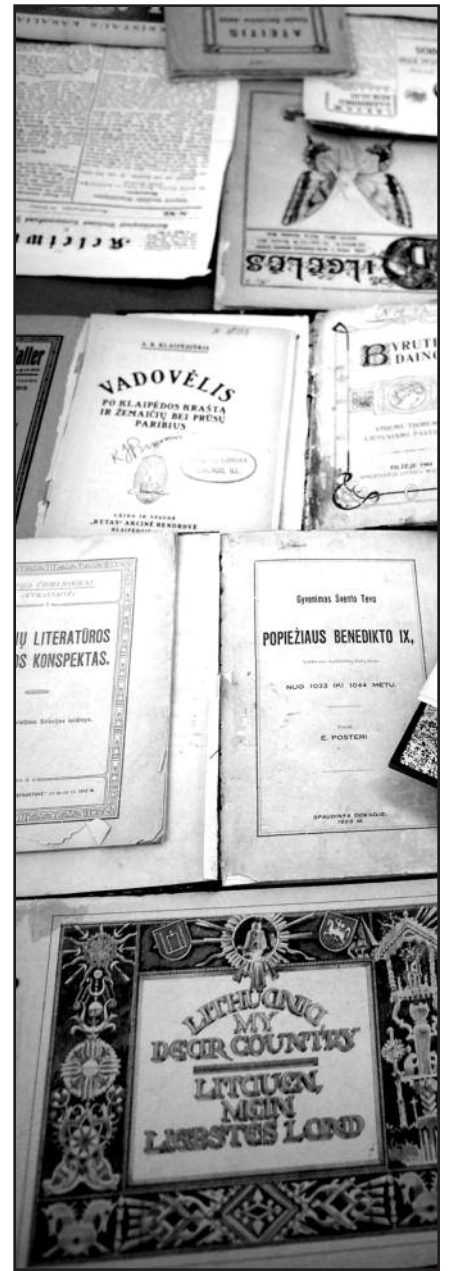
LTSC svečiai – Mike Umbras su žmona Colette.

Loretos Timukienės nuotr.

Konkurso nugalėtojui Raimondui Kaminskui Loreta Timukienė įteikė LTSC leidinius.

Dominyko Timuko nuotr.

tis: faktai, įvykiai ir žmonės”.

Rugpjūčio 19 d. vyko LTSC valdybos posėdis, kuriame buvo aptarti nuveikti darbai, kalbėta apie būsimus projektus. Valdybos pirmininkas Augustinas Idzelis pasidžiaugė pasisekusi archyvų seminaru, jis pastebėjo, kad pastaruoju metu LTSC darbuotojai daugiau rašo apie Centro veiklą spaudoje, padėjo visiems darbuotojams.

LTSC vykdomoji vicepirmininkė Kristina Lapienytė savo pranešime kalbėjo apie būsimus darbus. Rugsėjo spalio mėn. vyks aukų rinkimo vėjas, jam bus ruošiamas lankstinukas apie Žilevičiaus-Kreivėno muzikologijos archyvą. Pasiūlyta įrengti aukotojų lentą, kurioje būtų surašytos aukotojų pavardės. Balzeco lietuvių kultūros muziejuje spalio mėn. vyks Lietuvos Respublikos generalinio konsulato Čikagoje 90-mečiui skirta paroda, kurią ruošia LTSC. Kovo-gegužės mėn. planuojama suruošti sporto parodą, prie kurios prisidėti bus kviečiamos įvairios išeivijos lietuvių sporto organizacijos ir asmenys, besidomintys sporto istorija. Susidomėjusius ar turinčius vertingų eksponatų prašome kreiptis į LTSC el. paštu: info@lithuanian-research.org.

Tradicinę LTSC knygų mugę planuojama rengti spalio 18 d., šiais metais mugėje knygas galės pardavinėti ir kiti prekiautojai, renginį paremti kviečiami verslininkai bei organizacijos – tokiu būdu ne tik prisidėsime prie LTSC išlaikymo, bet ir pareklamuosime savo veiklą. Susidomėjusius kviečiame kreiptis į Centro darbuotojus tel. 773-434-4545 arba el. paštu.

Loreta Timukienė – Lituanistikos tyrimo ir studijų centro vicepirmininkė

Lituanistikos tyrimo ir studijų centras – tarp paramos gavėjų

Iš kairės: LTSC archyvų direktorė Skirmantė Miglinienė, LTSC tarybos pirmininkas dr. Robertas Vitas, LTSC vicepirmininkės Loreta Timukienė ir Kristina Lapienytė, LR generalinis konsulas Marijus Gudynas ir generalinio konsulo padėjėja Agnė Vertelkaitė.

Rugsėjo 4 d. Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas, atvykęs į Lituanistikos tyrimo ir studijų centrą, įteikė 2014 metų rugpjūčio 30 dienos LR Užsienio reikalų ministro Lino Linkevičiaus įsakymą. Jame sakoma, kad Lituanistikos tyrimo ir studijų centras įtrauktas į organizacijų, galinčių gauti paramą Lietuvoje, sąrašą. Šiame sąrašė yra 19 užsienyje esančių lietuvių bendruomenių, kitų lietuviškų įstaigų ar organizacijų. Kol kas jame įrašytos dvi JAV esančios lietuviškos organizacijos.

LTSC informacija ir nuotrauka

SVEIKATA

Klastinga sąnarių liga – artritas

Vieni iš labiausiai paplitusių sąnarių susirgimų yra artritas ir artrozė, kurie gali pasireikšti įvairiomis formomis. Artritu priimta vadinti sąnario uždegimą (pavadinimas „artritas“ yra kilęs iš graikiško žodžio „arthron“, kuris reiškia „sąnarys“). Kadangi artritas turi įvairių atmainų, tai ši liga ganėtinai plačiai paplitusi. Vien tik Jungtinėse Amerikos valstijose 31 proc. visų gyventojų bent kartą per metus kreipiasi į šeimos gydytoją ir jiems būna nustatoma viena iš artrito formų.

Artritu (sąnario uždegimu) serga nemaža dalis gyventojų, kas ketvirtas vyresnis nei 65 metų žmogus jaučia pastovius ar protarpinius sąnarių skausmus, o neretą vargina ir sąnario sutinimas. Dėl ko kyla artritas? Ar buvo galima jo išvengti? Kaip toliau gyventi? Tokie klausimai vargina ne vieną žmogų, kada nors pajutusį sąnario skausmą. Todėl tam tikros žinios, pirmą kartą pajutus sąnario skausmą, reikalingos. Daugiau žinodamas apie artritą žmogus gali daugiau padėti sau.

Pirmieji artrito požymiai – sąnarius supančių audinių skausmas ir tinimas, paraudusi oda virš pažeisto sąnario, susikaupusios druskos sąnariuose. Ryte, tik prabudus, būna sunku pajudėti, einant kamuoja sąnarių skausmai.

Artrito priežastys įvairios:

- ilgai veikantis krūvis, viršijantis sąnario galimybes,
- nutukimas,
- traumos,
- genetikos ypatumai,
- įtampos
- įvairios infekcijos
- medžiagų apykaitos sutrikimai ir kt.

Patarimai ir profilaktika

Mes, skubėdami ir gyvendami savo gyvenimą, prastai nedaug laiko skiriame sau. Taigi kuo mes galime padėti sau, suskaudus sąnariui? Patartina tuo metu pasirinkti patogesnę avalynę. Taip pat vertėtų skaudamą sąnarį subintuoti, tokiu būdu siek tiek apribojami jo judesiai, sąnarys mažiau varginamas.

Ar riboti fizinį darbą? Taip, bet tik ligos pradžioje. Skausmams rimstant pamažu grįžkite prie įprastinio krūvio. Viena iš svarbiausių taisyklių, kurią reikia žinoti – judesiai sąnariams būtini ir juos reikia kasdien mankštinti. Be to, fizinis aktyvumas yra tiesiogiai susijęs su osteoporozės profilaktika! Miegoti stenkitės lygioje lovoje su kietesniu čiužiniu. Vandens procedūros: trynimai, plekšnojimas, vandens srovės, kontrastinis dušas, kompresai, vandens vonios – gerina aplinkinių audinių kraujotaką, mitybą, bet tiesiogiai sąnarių struktūrą neveikia. Judesiai jūsų sąnariams yra būtini. Nemankštinami sąnariai praranda lankstumą, stingsta, aplinkiniai raumenys silpnėja. Siūlomi bendri pratimai, neperkraunantys sąnarių – vaikščiojimas, plaukimas. Šiuos pratimus atlikite nors kartą per dieną. Fizinį aktyvumą derinkite su poilsiu. Ūmaus uždegimo metu sąnariams reikalinga ramybė – tuomet sumažinkite fizinį aktyvumą ir daugiau ilsėkitės. Vartokite gydytojo paskirtus vaistus, ir nenutraukite jų, nepasitarę su gydytoju. Avėkite patogią avalynę. Naudokite lengvesnius namų apyvokos daiktus, įrankius storomis rankenomis. Jei ilgesnį laiką gulite lovoje, kelis kartus per dieną keiskite sąnarių padėtį. Miegokite ant kieto pagrindo, nedėkite pagalvės po sulenktais keliais.

Kaip maitintis sergant artritu

Maistas turi būti kaloringas, su pakankamu angliavandenių, riebalų, baltymų, vitaminų ir mikroelementų kiekiu. Siūloma gyvulinius riebalus keisti augaliniiais ar žuvų taukais (žuvų dieta – kuomet mėsos produktai keičiami žuvimi). Būtina kasdien vartoti pieno produktus, arba kalcio papildus. Patariama gerti kuo daugiau šviežio nepasterizuoto pieno, kefyro, jogurto.

Sveika valgyti pomidorų, obuolių, slyvų, juodųjų serbentų, spanguolių, šaltalankių, mėlynių. Ypač naudingos pomidorų sultys, nes jos pagerina medžiagų

apykaitos procesus.

Valgykite kuo daugiau vyšnių. Šios uogos, netgi šaldytos ar išimtos iš kompoto, padeda atsikratyti sąnarių skausmo.

Dėmesio! Reikėtų vengti maisto produktų, turinčių daug krakmolo ir cukraus, riebios mėsos bei riebalų, įvairių padažų, alkoholinių gėrimų.

Ar reikalingi maisto papildai?

Nėra pagrįstų įrodymų, kad minėtos medžiagos turėtų tiesioginį poveikį procesams sąnariuose, bet pagerina bendrą savijautą. Sveiki ir sergantieji turi gauti maistą, kuriame nestigtų geležies, kalcio, kalio ir kitų mineralinių medžiagų, mikroelementų, vitaminų. Šiandien mūsų mityba dažnai yra „rūgšti“, nes valgome per daug riebalų, baltymų, cukraus. Šarminantį poveikį turi daržovės, ypač citrinos, mineralinis vanduo. Tačiau svarbiausias vaistas – jūsų požiūris į gyvenimą. Stenkimės į viską žiūrėti pozityviai. Artritas gali apriboti veiklą, bet neturi kontroliuoti jūsų gyvenimo. Nepasinerkime į skausmą.

Gydomieji tepalai ir kompresai

Artritas trunka ne vienerius metus ir beveik visada prasideda nepastebimai, nes į nedidelius sąnarių skausmus nekreipiame dėmesio. Tačiau jei artrito negydysite, sąnariai gali tapti nejudrūs, deformuoti. Šiai ligai gydyti, be gydytojo paskirtų vaistų, verta pasinaudoti ir pigiais bei veiksmingais liaudiškais gydymo būdais.

• **Artrito gydomasis tepalas:** sumaišykite po 50 g sausų garstyčių miltelių ir kamparo. Mišinį užpilkite 10 ml spirito arba degtinės, juo ištepkite gydomus sąnarius ir šiltai apriškite.

• **Skausmus veiksmingai malšina alyvuogių aliejaus kompresas:** gabalą vatos sumirkykite aliejuje, uždėkite ant skaudamų sąnarių, apriškite ir palaikykite per naktį.

• **Acto kompresas:** į pusę litro vandens įpilkite šaukštą acto, suvilgykite lininį rankšluostį, apvyniokite skaudamą sąnarį ir šiltai apriškite. Kompresą laikykite 8 valandas.

• **Sėmenų kompresas:** pakaitinkite sėmenis, suberkite į marlės maišelius ir uždėkite ant gydomų vietų.

• **Artrito profilaktikai** ir gydymui kuo dažniau darykite bulvių lupenų nuoviro vonėles kojoms ir rankoms. Vonelės trukmė – 20–25 minutės. Paskui kojas ir rankas nušluostykite ir patepkite ricina.

• **Sąnarių skausmą malšina druskos vonia:** vonioje, pripildytoje šilto vandens, ištirpinkite 2 kg rupios druskos ir pagulėkite joje pusvalandį. Kad vanduo neatvėstų, vis įpilkite karšto vandens. Po procedūros nenusišluostykite kūno – tik šiltai apsivilkite ir 2 valandas pagulėkite lovoje, šiltai užsikloję.

Jei sąnarių skausmas užtrunka ilgiau nei pusę metų, vargina ir dieną, ir naktį, negalite dirbti, tuo atveju gali būti, kad ligai reikia rimtesnio gydymo. Būkite sveiki

Parengta pagal internetinę žiniasklaidą

Lietuviai tradiciškai dalyvaus Čikagos maratone

2013 m. Čikagos maratono bėgikus palaikantys sirgaliai

LR generalinis konsulas Čikagoje kviečia Čikagos maratoną spalio 12 d. ketinančius bėgti bėgikus burtis į vieną lietuvių komandą ir registruotis siunčiant el. laišką adresu agne.vertelkaite@urm.lt arba skambinant tel. 312-397-0382, trump. nr. 204. Žinutėje nurodykite savo vardą ir pavardę, telefono numerį bei el. pašto adresą. Jau tapo tradicija maratono bėgimu pažymėti Lietuviai svarbias sukaktis, tad šiais metais kviečiame 42 kilometrų bėgimą skirti garsiojo Baltijos kelio 25-mečiui paminėti.

Gerų emocijų kupina akcija „Lietuviai Čikagos maratone“ rengiama vienijant sporto mylėtojų pastangas: Čikagos-Vilniaus susigiminiavusių miestų komitetas dovanos sportininkams bėgimo marškinėlius, Čikagos lietuvių sporto entuziastai organizuos pa-

laikymo punktą, kur lauks komandos bėgikų, taip pat numatoma rengti šventinį sportininkų sutikimą restorane „Kunigaikščių užėja“, kurio metu vyks apdovanojimai, bus įteikti medaliai greičiausiems komandos nariams.

Kviečiame sporto mylėtojus aktyviai prisidėti prie akcijos rengimo ir joje dalyvauti – bendromis jėgomis bus pasiekta, kad 2014 m. Čikagos maratonas būtų įspūdingas ir įsimintinas tiek bėgikams, tiek juos palaikantiems. Prašome savanorių entuziastus rašyti Dainiui Ruževičiui (el. paštu dainius75@yahoo.com), kuris apsiėmė koordinuoti organizacinius reikalus.

Lietuviai sporto mylėtojai, kviečiame burtis draugėn ir viename didžiausių Čikagos renginių atstovauti Lietuvą.

LR gen. konsulato Čikagoje info ir nuotr.

PO DIEVO SPARNU

Kryžiaus išaukštinimo šventė

RENATA ŽIŪKAITĖ

Rugsėjo 14 d. minėsime Kryžiaus išaukštinimo šventę. Ji pirmą kartą paminėta 365 m. rugsėjo 14 d., kai šv. Ele-na surado Jėzaus kryžiaus liekanas.

Ir šiandien galime pamąstyti, ką mums sako kryžiaus ženklas? Kodėl žiaurus romėnų kankinimo įrankis tapo mūsų krikščionių simboliu? Ar ant kaklo pakabintas kryželis automatiškai mus padaro tikrais krikščionimis? Tad kokią svorį savyje talpina šis ženklas? Kodėl tiek daug krikščionių už šį ženklą sumokėjo savo krauju ir dar sumokės iki pat II Kristaus atėjimo?

Turino katedroje yra saugoma drobulė, į kurią po mirties buvo suvyniotas Jėzaus kūnas. Joje atsispaudęs Kristaus kūno atspaudas liudija didžiulių kentėjimų žymes. Nukryžiamas Romos imperijoje buvo viena žiauriausių egzekucijos formų. Cicero-nas taip apibūdino nukryžiamą: žiauriausias ir baisiausias kankinimas.

Jėzus buvo išrengtas, priištąs prie plakimo stulpo, plakamas su 5 odiniais botagais, kuriuose įpinta dantytų kaulų ir švino gabalų.

Jis buvo nuvestas į pretorijų, kur erškėčių karūna susmigo į jo galvą, 600 vyrų iš jo tyčiojosi ir mušė jam per veidą. Tada jis buvo verčiamas ant savo kraujuojančių pečių nešti sunkų kryžiaus skersinį. Kai jie pasiekė nukryžiamą vietą, Jėzus buvo apnuogintas. Buvo paguldytas ant kryžiaus ir 6 colių ilgio viny buvo įkalto į jo rankas vos aukščiau riešo. Jis buvo paliktas kyboti dideliame karštyje, su nepakeliamu troškuliu, išstatytas minios pajuokai. Kybojo 6 valandas, kol jo gyvybė užgeso. Štai tokią kainą turėjo sumokėti Išganytojas, kad atvertų mums vartus į dangų. O kas išmatuos jo dvasinias kančias, kai Jis sugėrė visą žmonijos purvą, kai jautėsi netgi Tėvo apleistas?

Artėjanti Kryžiaus išaukštinimo šventė liudija, kad būti tikru krikščioniu nėra patogu ir lengva, kad krikščionio kelias visada susijungs su erškėčiuotu Kristaus keliu. *Šv. Faustina turėjo regėjimą. Ji matė du kelius, iš kurių vienas buvo platus, nubarstytas smėliu ir gėlėmis, pilnas džiaugsmo, muzikos, įvairių linksmybių. Žmonės ejo šiuo keliu šokdami ir linksmindamiesi, priedavo galą, nepastebėdami, kad jau galas. Bet šio kelio gale buvo baisi praraja – pragaro liepsnos. Ir šios sielos krisdavo į prarają. O kitas kelias buvo siauras, akmenuotas, nuklotas erškėčiais, einančiųjų akys buvo ašarotos, įvairūs kentėjimai buvo jų dalis. Tačiau kelio gale buvo nuostabus sodas, pilnas visokių džiaugsmų, ir ten įeidavo šios sielos.*

Dabartinis pasaulis verčia gėdytis kryžiaus, o kartu gėdytis Kristaus, jis skatina eiti plačiu keliu – pilnu linksmybių ir malonumų, kurie greitai baigiasi, kai pasibeldžia mirtis.

Žydams mirtis ant kryžiaus buvo prakeikimo ženklas. Senajame Testamente skaitome: „Dievo prakeiktas tas, kuris kabo ant medžio“ (Įst 21,23). Net žemė žydams buvo sutepta toje vietoje, kur stovėdavo kryžius. Kristus tad pasirinko prakeiktojo dalį, jis nusizemino iki kryžiaus mirties, kad per jo gėdingą mirtį mes turėtume gyvenimą. Mūsų visų blogis yra išstatytas Kristaus kryžiuje. Žvelgdami į geniaus dailininko Grunewald nutapytą nukryžiamimo sceną galime tik nutilti – išsukti sąnariai, išmeigtos viny, žaizdomis nusėtas visas kūnas – mūsų nuodėmių kaina. Net pranašas Izaijas sako: „Jis nebuvo nei patrauklus, nei gražus, toks, prieš kurį užsidengiamo veidą“ (Iz 53, 2-7).

Ir todėl šv. Pranciškus taip norėjo sušukti į pražūtį einančiai miniai – *Meilė yra nemylima!* Ir todėl šv. Teresėlė norėjo surinkti ant žemės tekančią šventą Kristaus kraują, aukodamasi už nusidėjėlių atsivertimą. Juk kryžius ir raktas į dangų, tai mūsų išganymo medis.

Jono evangelijoje skaitome: „O aš kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus trauksiu prie savęs“ (Jn 12, 32).

Kristui yra pažįstami visi mūsų kentėjimai, ligos, problemos. Kaip dažnai mūsų maži kryželiai praplėšia mūsų kietas širdis ir leidžia įsiskverbti Išganytojo meilei. Dievas nėra abejingas žmonijos kančias, jis nėra tik pasyvus stebėtojas, Jo Sūnaus kryžius yra atsakymas viso daromo blogio ir netiesos akivaizdoje, šis kryžius traukia prie savęs sužeistuosius, sulaužytus, gyvenimo sulamdytus, kad čia atrastume savo kentėjimų prasmę. Be Kristaus mūsų kentėjimai tikrai gali vesti tik į savęs sunaikinimą, depresiją. Ir tiek žmonių žudosi, nes neturi į ką atsiremti, nebemato vilties. Dūsinama vis progresuojančios tuberkuliozės ir paskendusios dvasinėje tamsoje šv. Teresėlė prisipažino, kad žmogiškomis jėgomis be tikėjimo ji neištvėrė tokių baisių jai tenkančių kentėjimų.

Ir šiandien nešdami ant pečių savo problemų naštas, neužmirškime, kad kryžius nėra paskutinis žodis. Po Kristaus mirties sekė jo prisikėlimas. Savo kentėjimuose nesame vieni, Išganytojas yra arčiausiai tų, kurie kenčia, jis neša mūsų naštas.

Kaip ir didįjį penktadienį, taip ir per šią iškilmę galime tarti: „Tebūnie pagarbintas šventasis Kryžiaus medis, ant kurio kaboją mūsų Atpirkėjas“.

Remkime Draugo fondą
WWW.DRAUGOFONDAS.ORG
4545 w. 63 St. Chicago, il 60629

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DR. DAIVA BIDVA
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

Apsilankykite
„DRAUGO“
internetinėje svetainėje
www.draugas.org

ĮVAIRŪS

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu. Didelė darbo patirtis, minimali anglų kalba, nevairuoja. Gali pakeisti savaitgaliais.
Tel. 773-940-5264.

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su grįžimu namo. Gali pakeisti savaitgaliais. Kartu gali dirbti ir vyras. Tel. 708-691-6996

■ Moteris ieško žmonių priežiūros darbo, galimi pakeitimai.
Tel. 773-615-5235.

■ Moteris gali prižiūrėti pagyvenusį žmogų. Pilietė, turi rekomendacijas, partitį, vairuoja, gali dirbti bet kurioje valstijoje. Tel. 847-281-6659.

DRAUGAS NEWS

TIK
\$35
pirmiems metams

Prenumeruokite sau, savo vaikams, draugams, vaikaičiams!

Vardas, pavardė _____
Adresas _____
Miestas, Valstija Zip _____
El. paštas _____

Čekį rašyti ir siųsti: Draugas News, 4545 W 63 St, Chicago, IL 60629
Arba prenumeruokite tinklalapyje: www.draugasnews.org

A † A TOMUI ŽUKAUSKUI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame mamą IRENĄ, žmoną ANGELE, dukrą INGĄ bei visus artimuosius.

Aidas Grigaliūnas su šeima

Ateitininkų konferencija

Atkelta iš 5 psl.

Juozas Polikaitis savo pranešime apie gyvenimo sprendimus ir apsisprendimus priminė krikščioniškas vertybes ir iššūkius, kai tenka suderinti pažiūras su gyvenimo realybe. Simona Minns ragino visus ieškoti savo vizijos ir misijos, neapriboti savęs. Indrė Biskytė pasidalijo savo profesinės kelionės vingiais, ragino būti atviriems kitų žmonių idėjoms, susitaisyti su savimi ir savo silpnybėmis, ieškoti pusiausvyros tarp vėjo ir burių. Klierikas Lukas Laniauskas, SJ, neskaitė pranešimo, bet vis priminė konferencijos rengėjų katalikišką pagrindą, sukalbėdamas maldas prieš valgius, primindamas dvasinio pašaukimo kelią.

Buvo ir temų, susijusių su lietuviška veikla. Marius Markevičius pasakojo apie savo naujausią projektą – Rūtos Šepetys knygos „Tarp pilkų debesų“ ekranizaciją (filmavimas prasidės kitų metų vasario mėn. Lietuvoje). Tuo pačiu jis patarė, kaip, pasitelkus dabartines žiniasklaidos priemones, sudominti amerikiečius lietuvių kultūriniais renginiais bei reikalais. Prelatas Edmundas Putrimas pasakojo apie mūsų tautiečius lietuvius, kurie yra „modernūs vergai“ – įvelti į nelegalų narkotikų pervežimą ir dabar sėdintys kalėjimuose Pietų Amerikoje. Rima Gungor kalbėjo apie savo sudomėjimą taikiomis revoliucijomis, tarp jų ir Sąjūdžio veikla. Jai įstrigo partizano Juozo Lukšo Daumanto našlės dr. Nijolės žodžiai: „You're as Lithuanian as you feel.“ Audrius Kirvelaitis supažindino dalyvius su lietuvių ir pasaulio istorijos atkarpomis, primindamas, kad tautos ir pasaulėžiūros išlaikymas nėra vien sienų gynyba, kad kova dėl laisvės išlaikymo yra nesibaigianti. Ambasadorius Žygmantas Pavilionis pastebėjo, kad Lietuvoje, deja, mažoma labiau technokratiškai, kai tuo tarpu reikėtų investuoti į žmogaus orumo, bendruomenės, patriotiškumo, pilietiškumo reikalus.

Taigi, pranešėjų būta įvairių, nors buvo labai pasigesta rašančiųjų – literatų ir spaudos darbuotojų, kuriuos galėtume išgirsti tokio pobūdžio konferencijoje.

Konferencijos kalbėtojai dalijosi įvairiais patarimais ir paskatinimais – svarbu nuolat atsinaujinti iš vidaus, nuolat perkainoti vertybes. Lietuvai reikia draugų bei užtarėjų – jų reikia aktyviai ieškoti. Kiekvienas turėtų dirbti Lietuvos labui taip, kaip moka ir gali. Svarbu domėtis kultūriniais reiškiniais (pvz., muzika), neneigti sveikatos, miego svarbos ir ieškoti dvasinių ramsčių susikaupiant ir pašvenčiant laiko maldai. Neatmesti tradicijų, bet ir nebijoti pažangos.

Daugelis prelegentų pranešimus skaitė lietuviškai, bet kai kuriems buvo nelengva savo profesinėmis temomis lietuviškai išsireikšti, tad girdejome pranešimų ir anglų kalba.

Koncertas

Penktadienio vakarą Lietuvos ambasadorius JAV Žygmantas Pavilionis priėmė konferencijos dalyvius bei vietinius Washingtono lietuvius Lietuvos ambasadoje. Programą atliko pianistas Edvinas Minkštimas, kuris pagrojo kelis Čiurlionio kūrinus („Trys preliudai viena tema“ ir „Rinktiniai preliudai ir lietuvių liaudies dainų aranžuotės“), Frederic Chopin („Nocturne Op. 15 No. 1 F Major“, „Nocturne Op. 32 No 1 B Major“ ir „Scherzo No 1 in B Minor“), Gershwin ir net kelias dainas iš „Charlie Brown“ (Vincent Guaraldi). Po koncerto svečiai vaišinosi ambasados paruoštomis vaišėmis ir ilgai bendravo.

Paskutinį Šiaurės Amerikos ateitininkų konferencijos rytą, po sekmadienių šv. Mišių, Šiaurės Amerikos ateitininkų tarybos (ŠAAT) pirmininkas Tomas Girnius pastebėjo, kad nors visų konferencijos patirčių jis dar nepersijojė, bet jam jau įstrigo kai kurios mintys. „Konferencijos prane-

Pianistas Edvinas Minkštimas

šimai buvo suverti ant vieno siūlo – profesijos, profesinės kelionės, aistrų paieškos ir atradimo. Konferencijoje dalyvavusieji tvirtino, kad pranešimai davė jiems naudos ir – jų akimis – konferencija pavyko“, – sakė jis.

Iš tiesų, tai buvo neeilinis įvykis išeivijos lietuviškame gyvenime. Šią vasarą Ateitininkų federacijos suvažiavime Vilniuje išrinktas naujas pirmininkas Vaidotas Vaičaitis ŠAAV pirmininkei Rasai Kasniūnienei ir konferencijos rengėjams parašė sveikinimą: „Ačiū Jums už ryžtą ir drąsą, skleidžiant ateitininkiškus principus plačioje visuomenėje, kuri negali gyvuoti be aiškių ir tikrų gairių. Ir toliau kviečiu JAV ateitininkus neužsidaryti, o išeiti iš formalių savo organizacijos struktūrų ribų ir liudyti ateitininkų šūkį 'Omnia instaurare in Christo', ką jūs ir darote...". ŠAAK iš tikrųjų buvo įvairiais atžvilgiais neeilinis renginys.

Nufilmuotus konferencijos pranešimus galite pasižiūrėti ŠAA tinklalapyje ateitis.org.

A † A ANELE STUMBRYTĖ POCIENĖ

Sulaukė 85 metų amžiaus, mirė 2014 m. rugpjūčio 22 d. Mylima žmona a. a. Edward T. Pocius, su kuriuo išgyveno 63 metus.

Mylima mama Edward M. (Laurie) Pocius, DDS, Richard J. (Marie Grigienc) Pocius, Mary Ellen (Linus) Martis ir Vida (Rytis) Račkauskas.

Mylima močiutė Andrew, Claire, Kristin, Lydia, Lucia, Paul, Simona ir Dovas.

Palaidota 2014 m. rugpjūčio 26 d. Šv. Kazimiero kapinėse.

A † A ANGELĖ POŠKAITIENĖ PRANAITYTĖ

Mirė 2014 m. rugsėjo 8 d., Hinsdale, IL.

Gimė 1917 m. sausio 26 d. Lietuvoje.

Gyveno Clarendon Hills, IL, anksčiau Marquette Park.

Nuliūdę liko: duktė Aušra Saulienė su vyru Algirdu; anūkai Lina Žliobienė su vyru dr. Aru ir dr. Vytas Šaulis su žmona dr. Alexandrina; proanūkai Ariana, Julija, Inga Žliobaitės ir Lukas, Viktorija Saulis; dukterėčios ir sūnėnai Lietuvoje.

A. a. Angelė bus pašarvota rugsėjo 13 d., šeštadienį, 9 val. ryto Pal. Jurgio Matulaičio misijoje 14911 E. 127th St., Lemont, IL, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių velionė bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Vietoje gėlių prašome aukoti „Saulutei“.

Nuoširdžiai kviečiame visus artimuosius, draugus ir pažįstamus dalyvauti šv. Mišiose ir laidotuvėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

Jaunimo centro ilgametei Moterų klubo pirmininkei

A † A ANELEI POCIENEI

mirus, nuoširdžiai užjaučiame sūnus Edward M. Pocius, Richard J. Pocius, dukteris Mary Ellen Martis, Vidą Račkauskas ir jų šeimas bei artimuosius.

Liūdime kartu su jumis.

*Čikagos Jaunimo centro taryba ir
Moterų klubas*

Brangiai motinai

A † A REGINAI MIKAILIENEI

mirus, gilią užuojautą reiškiamė KĘSTUČIUI ČIŽIŪNUI ir jo šeimai. Jungiamės maldoje.

*Washingtono lietuvių misija ir
Washingtono ateitininkai*

www.draugas.org/mirties.html

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Kviečiame jus dalyvauti Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos (Marquette Parke) šventėje, metiniuose Šiluvos atleiduose. Noveną pradėjome sekmadienį, rugsėjo 7 d. ir baigsime rugsėjo 14 d. Kiekvieną dieną 10 val. r. Noveną praveda svečias iš Lietuvos kun. Mindaugas Grigalius. Kunigas Mindaugas priklauso Šiaulių vyskupijai ir šiuo metu yra Šiaulių miesto Šv. Jurgio parapijos vikaras. Noveną baigsime rugsėjo 14 d., sekmadienį, 11 val. r. iškilminga procesija nuo klebonijos į bažnyčią, kur bus aukojamos iškilmingos šv. Mišios Marijos garbei. Mišias aukos klebonas Jau-nius Kelpšas, pamokslą sakys kun. Algis Baniulis S.J., Pal. J. Matulaičio misijos Lemonte vadovas. Po Mišių parapijos salėje bus iškilmingi pietūs, loterija ir koncertas dalyvaujant vyrų chorui „Tolimi aidai“ iš Los Angeles, Kalifornijos. Pietų kaina 50 dol. Vietas užsisakykite parapijos raštinėje, vietų skaičius ribotas. Kviečiame parapijiečius ir svečius. Skubėkime!**

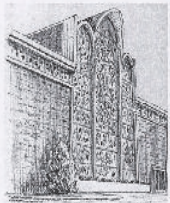
■ **Čikagos apylinkių ateitininkai ir bendraminčiai yra kviečiami į ypatingą susitikimą su svečiais iš Lietuvos – LR Seimo nariu Pauliumi Saudargu bei politologais dr. Laurynu Kasčiūnu ir Linu Kojala. Susitikimas vyks penktadienį, rugsėjo 12 d., 7:30**

val. v. Ateitininkų namuose, 1380 Castlewood Dr. Lemont, IL. Svečiai pasidalins mintimis apie dabartinę Lietuvą krikščioniškos pasaulėžiūros akimis.

■ **„Tolimi aidai“, vyrų ansamblis iš Kalifornijos ir Čikagos lituanistinė mokykla kviečia visus į koncertą-vakaronę, kuri vyks šeštadienį, rugsėjo 13 d., 6 val. v. Jaunimo centre. Dėl bilietų ir papildomos informacijos skambinkite Antanui tel. 708-369-8324.**

■ **Šeštadienį, rugsėjo 20 d., 11 val. r. Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje Lemonte bus aukojamos šv. Mišios a. a. Stasės Semėnienės atminimui. Šeima kviečia atvykti ir pagerbti visus ją pažinojusius. A. a. S. Semėnienė buvo ilgametė „Draugo“ skaitytoja, bendradarbė ir rėmėja.**

■ **Spalio 26 d. 12 val. p. p., sekmadienį, „Draugas“ rengia pietus ir koncertą Willowbrook pokylių salėje. Bilietus galima užsisakyti „Draugo“ administracijoje darbo valandomis tel. 773-585-9500. Svečiai bus vaišinami lietuviškais patiekalais, numatoma dar Čikagoje negirdėta ir neregėta meninė programa. Dalyvaukite!**

Brighton Park

Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo

lietuvių parapijai

100th

ANNIVERSARY

100 metų

Kviečiame visus lietuvius kartu
2014 m., rugsėjo 21 d. (sekmadienį)
2 val. p. p. švęsti iškilmingas
jubiliejinės

šv. Mišias, kurioms vadovaus
kardinolas Francis George, O.M.I.,
parapijai priklausantys ir
anksčiau dirbę kunigai lietuviai
bei svečiai.

Susitiksime su bičiuliais, prisiminsime
šioje parapijoje priimtą Santuokos,
Krikšto ar Pirmosios Šv. Komunijos
sakramentus.

Adresas: 2745 West 44th st.

Chicago, IL 60632

Parapijos tel. numeris (773) 523 1402

IMMACULATE
CONCEPTION

Advokatas VYTENIS LIETUVNINKAS

4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)

Tel. 773-284-0100

Namams pirkti paskolas
duodamos mažais mėnesiniais
įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

San Francisco lietuviai kviečiami į susitikimą

Visi SF Lietuvių Bendruomenės nariai kviečiami prisijungti prie SF valdybos susirinkimo! Ateikite susipažinti, pabendrauti su tautiečiais, pavalgyti skanių lietuviškų patiekalų, pasiklausyti Birutės Jonuškaitės prozos ir aptarti būsimų Bendruomenės renginių.

Rugsėjo 12 d. 7 val. v.

MamaPapa Lithuania Restaurant
1241 Park Street, Alameda, CA 94501

Birutės Jonuškaitės kūryba – apie žmonių santykius, jų likimus, šeimos įvykius, kurie nulemia mūsų gyvenimus, apie tai, kad visi siekiame meilės, harmonijos, šviesos, bet beveik niekas neišvengiame nesėkmių, kančios ir nusivylimų.

„Vis dėlto savo kūryba noriu teikti žmonėms vilties ir tikėjimo, kad gyvenimas, nepaisant visų išbandymų, yra gražus ir gražiausia jo dalis – bendravimas su kitais žmonėmis. Kai šalia esantis artimas žmogus laimingas – mes irgi jaučiamės laimingi. Argi ne taip?“

Prozininkės žymiausi kūriniai:

Dviejų dalių romanas „Didžioji sala“ – apie Lenkijos lietuvių gyvenimą;
„Levos neišvarė iš rojus“ – apie po Europą keliaujančios moters nuotykius;
„Baltų užtrauktukų tango“ – apie emigrantus Amerikoje;
„Meilės sapnų pirklys“ – ironiškas požiūris į šiuolaikinę Lietuvėlę.
Prisijunkite prie literatūrinės kelionės.

SF LITHUANIANS
Connecting California's Bay Area Lithuanians

LR generalinis konsulas Čikagoje ir
JAV Lietuvių Bendruomenės Lemonto apylinkė
maloniai kviečia į susitikimą-diskusiją

**„Rusijos invazija į Ukrainą ir galimos grėsmės Lietuvai.
Ar Lietuva pasiruošusi?“**

su jaunosios kartos Lietuvos politikais ir politikos ekspertais,
neseniai grįžusiais iš Ukrainos

LR Seimo nariu, Tėvynės sąjungos – Lietuvos krikščionių
demokratų prezidiumo nariu, šešėlinės Vyriausybės ministru

Pauliumi Saudargu;

Politologu, Rytų Europos studijų centro analitiku

Dr. Laurynu Kasčiūnu;

Politologu, Valstybingumo ir tradicijos studijų centro direktoriumi

Linu Kojala

ir jų surengtos ekspedicijos

Lietuva – Ukraina'14 „BROLIAI“ pristatymą

2014 m. rugsėjo 13 d., šeštadienį, 1:30 val. p. p.
Pasaulio lietuvių centro didžiojoje salėje
14911 127th Street, Lemont, IL 60439

Naują knygą apie JAV lietuvius galite nusipirkti „Drauge“

Vilniaus tarptautinėje knygų mugėje pristatytą šiais metais leidyklos „Aukso žuvis“ išleistą knygą „Manėm, kad greit grįšim“ (sud. Dalia Cidzikaitė, Laima Petruskaitė VanderStoep ir Dalia Stakytė Ansysienė) galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje. Kaina – 25 dol. (Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis – 9.25 proc., persiuntimas paštu – 5 dol.). Teiraukitės tel. 773-585-9500.

Knygoje – aštuoniolika pokalbių su JAV lietuviais, kurie Antrojo pasaulinio karo metais nuo artėjančio sovietų fronto ir tremties grėsmės buvo priversti palikti Lietuvą ir trauktis į Vakarų. Knygos sudarytojų pašnekovai atvirai pasakoja apie bėgimo iš Lietuvos aplinkybes, gyvenimą DP stovyklose Vokietijoje, apsisprendimą emigruoti ir įsikūrimą Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Knyga „Manėm, kad greit grįšim“ yra didesnio projekto – Sakytinės istorijos projektas – dalis, kurį 1995 m. sumanė JAV Lietuvių Bendruomenės Kultūros taryba. Projekto metu į magnetofono juostas įrašyti 65 pokalbiai. 30 pokalbių įrašyti Čikagos apylinkėse, 35 – kitur. Šiandien bent pusė kalbintų asmenų jau yra mirę.